

Asia C-520/20

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

16.10.2020

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Administrativen sad Silistra (Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

14.10.2020

Kantajat:

DB

LY

Vastaaja:

Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direksia na
Ministerstvo na vatrešnite raboti

Pääasian kohde

Menettely sellaisen moottoriajoneuvon luovuttamisesta, josta on tehty kuulutus toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmässä (SIS II) ja jonka luovuttamista on vaadittu kirjallisesti, sisäasiainministeriöstä annetun lain (Zakon za ministerstvoto na vatrešnite raboti, jäljempänä ZMVR) 84 §:n 8 momentin mukaisesti annetun määräyksen laillisuuden riitauttamiseksi.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 12.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/533/YOS 39 artiklan 3 kohdan tulkinta. Ennakkoratkaisupyyntö esitetään SEUT 267 artiklan nojalla.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 12.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/533/YOS 39 artiklaa ja etenkin sen 3 kohtaa tulkittava siten, että siinä sallitaan kansallinen sääntely ja hallintokäytäntö, joiden mukaan toimivaltainen täytäntöönpanoelin voi ja sen täytyy kieltäytyä täytäntöönpanosta, jos on olemassa viitteitä siitä, että Schengenin tietojärjestelmään tallennetulla kuulutuksella ei ole tavoitteita, joiden saavuttamiseksi se annettiin, eikä etenkin 38 artiklan 1 kohdan mukaisia tavoitteita?

Unionin oikeussäännöt

Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1987/2006, johdanto-osan viides perustelukappale sekä 1, 2 ja 52 artikla

Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 12.6.2007 tehty neuvoston päätös 2007/533/YOS, 1, 2, 36, 38, 39 ja 49 artikla

Kansalliset oikeussäännöt

Sisäasiainministeriöstä annettu laki (Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti), 84, 120, 121, 122 ja 123 §

Bulgarian tasavallan kansallisen Schengenin tietojärjestelmän perustamisesta ja toiminnasta annettu asetus nro 81213-465 (Naredba Nr. 81213-465 za organizatsiata i funktsioniraneto na Natsionalnata Shengenska informatsionna sistema na Republika Bulgaria), 3 ja 7 §

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Toisena kantajana oleva DB osti Varnassa (Bulgaria) 6.3.2017 Varnassa sijaitsevalta AB:ltä henkilöauton tieliikennelain (Zakon za dvizhenieto po patishtata) 144 §:n 2 momentin mukaisella moottoriajoneuvon ostamisesta tehdyllä kirjallisella sopimuksella, jonka notaari vahvisti. Sisäasiainministeriön Silistran alueviraston liikennepoliisin yksikkö rekisteröi ajoneuvon 7.3.2017, ja ajoneuvolle annettiin rekisterikilpi. Ennen ajoneuvon ostamista tehtiin julkisissa rekistereissä mahdolliset haut sen selvittämiseksi, kohdistuuko ajoneuvoon rasitteita, ja toimivaltaiset viranomaiset tekivät rekisteröinnin yhteydessä asiaa koskevia hakuja, nimittäin siitä, onko ajoneuvosta tehty rikosoikeudenkäynnin yhteydessä kuulutus kotimaassa, ja tekivät hakuja Interpolin ja Schengenin tietojärjestelmän tietokannoissa. Ajoneuvo hankittiin aviopuolisoiden

yhteisomistukseen. Siitä maksettiin vastaavat verot, pakolliset vakuutusmaksut ja muut maksut.

- 2 Norja tallensi ja rekisteröi 24.5.2017 kansalliseen Schengeniin tietojärjestelmään (jäljempänä N.SIS) kuulutuksen, jossa etsittäväksi kohteeksi ilmoitettiin ”Esine – varastettu, kavallettu tai muutoin kadonnut” ja jossa ajoneuvo oli yksilöity asianmukaisesti myös korin sarjanumerolla.
- 3 Poliisi havaitsi 26.5.2017 pysäköintialueella Silistrassa (Bulgaria) ajoneuvon, jossa oli bulgarialainen rekisterikilpi ja joka oli rekisteröity DB:n nimiin. Tehtyään haun automatisoidussa tietojärjestelmässä ”Tutkinta” – N.SIS II poliisi totesi, että korin sarjanumero vastasi täysin etsittyä ajoneuvoa, josta Norja oli tehnyt kuulutuksen. Riidanalainen ajoneuvo takavarikoitiin DB:ltä yhdessä rekisteröintitodistuksen 2 osan kanssa ZMVR:n 84 §:n 3 momentin nojalla, ja Rayonno upravlenie na politsiata – Silistra (Silistran alueellinen poliisilaitos) laati takavarikoinnista pöytäkirjan.
- 4 Takavarikoinnin yhteydessä täytettiin lomake 38 (ajoneuvo) – lomake tietojen vaihtamiseksi SIRENE-toimiston kanssa, kun löydetään esine, jota etsitään takavarikointia tai rikosprosessin todisteena käyttämistä varten –, ja se toimitettiin viipymättä sisäasiainministeriön Kansainvälinen operatiivinen yhteistyö -osaston SIRENE-yksikköön.
- 5 Tietoja vaihdettiin Norjan SIRENE-toimiston kanssa, ja Silistran alueellisen poliisilaitoksen johtaja antoi riidanalaisen määräyksen esineen luovuttamisesta. Esine takavarikoitiin ja kirjattiin takavarikoinnista laadittuun pöytäkirjaan. Määräyksen perusteluista ilmenee, että Norjan SIRENE-toimisto oli tehnyt kyseisestä ajoneuvosta etsintäkuulutuksen petoksen/kavalluksen yhteydessä, joka oli tapahtunut 23.12.2014 Hordalandissa (Norja) ja josta oli tehty rikosilmoitus Oslon poliisille 20.3.2017.
- 6 SANTANDER CONSUMER BANK -yhtiö (Norja) ilmoitti, että sillä on intressi ajoneuvon luovuttamiseen, ja antoi LINDORFF AS -yritykselle (Norja), jonka edustajana Bulgariassa toimii ”Plam” EOOD, jonka sääntömääräinen kotipaikka on Dobrichissa ja jota edustaa sen toimitusjohtaja CD, toimeksiannon ottaa esine vastaan.
- 7 ”Plam” EOOD vaati 6.6.2017 toimitusjohtajansa CD:n välityksellä vastaajana olevaa viranomaista ryhtymään toimenpiteisiin ajoneuvon luovuttamiseksi. Poliisiviranomainen esitti virallisen pyynnön Sofiassa toimivan sisäasiainministeriön Kansainvälinen operatiivinen yhteistyö -osaston johtajalle esineen luovuttamista koskevan virallisen pyynnön toimittamiseksi valtiolle, joka on tehnyt siitä etsintäkuulutuksen. Ajoneuvo ja sen takavarikoinnista laadittu pöytäkirja luovutettiin CD:lle 4.7.2017.
- 8 DB:n tehtyä rikosilmoituksen ajoneuvon myyjästä, AB:stä, Varnan aluesyyttäväviranomaiselle toimitettiin asiakirjat oikeuslaitoksesta annetun lain (Zakon za sadebnata vlast) 145 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti määrätystä

tutkinnasta. Pääasian oikeudenkäynnin suullisen käsittelyn päättymiseen mennessä ei ollut todettu, että kyseessä on rangaistava teko.

- 9 Kantajat tekivät 13.8.2019 kyseiselle poliisiviranomaiselle hakemuksen ajoneuvon luovuttamiseksi välittömästi, koska he vetoavat ZMVR:n 84 §:n 9 momenttiin ja katsovat, että ajoneuvon takavarikointi tehtiin pakkoa käyttäen ja ettei takavarikoinnille ollut alun alkaenkaan tosiseikkoihin perustuvaa ja oikeudellista perustetta. He riitauttivat hakemuksen hylkäämisen Administrativen sad Silistrassa (hallintotuomioistuimisto, Silistra), jossa on aloitettu hallinto-oikeudellinen menettely. Kyseisen asian käsittelyä on lykätty siihen saakka, kunnes pääasian oikeudenkäynnissä annetaan ratkaisu.
- 10 Kantajat yrittivät nostaa yleisissä tuomioistuimissa Santander Consumer Bank AS:ää (Norja) vastaan kanteen, jossa he esittivät toissijaisesti siviilioikeudellisia vaatimuksia omistusoikeudesta annetun lain (Zakon za sobstvenostta) 108 §:n (esineoikeutta koskeva kante) ja sopimusvelvoitteista ja sopimuksista annetun lain (Zakon za zadalzhniata i dogovorite) 57 §:n 2 momentin nojalla (riidanalaisen ajoneuvon pakkolunastus, menettäminen jne.). Okrazhen sad Silistrassa (alueellinen alioikeus, Silistra) aloitettu siviilioikeudenkäynti kuitenkin keskeytettiin, koska bulgarialainen tuomioistuimisto ei ole toimivaltainen tutkimaan ja ratkaisemaan siinä vireillä olevaa riita-asiaa.
- 11 Kantajat riitauttavat nyt ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa riidanalaisen määräyksen heiltä takavarikoidun ajoneuvon luovuttamiseksi Norjaan. Asiakirja-aineistoon sisältyvästä 20.3.2017 annetusta tiedoksiannosta ja Norjan kuningaskunnan Hordalandin poliisipiirin Volkswagen-merkkisestä moottoriajoneuvosta tekemästä kansainvälisestä etsintäkuulutuksesta, johon nyt kyseessä oleva N.SIS II:een tallennettu kuulutus ajoneuvon luovuttamiseksi perustuu, ilmenee, että Bulgarian kansalainen EF allekirjoitti 23.12.2014 Santander Consumer Bank AS:ssä luottosopimuksen ottaakseen luoton vuosimallin 2014 Volkswagen Passat -merkkisen ajoneuvon ostamisen rahoittamiseksi. Sopimus tehtiin, ja siinä sovittiin maksusuunnitelmasta. Omat vekselit laadittiin 23.12.2014, ja maksusuunnitelma (luoton takaisin maksamisesta) kirjattiin 6.1.2015 kirjanpitoon. Luoton määrä on 421 840 Norjan kruunua (NOK), ja luoton maksamatta olevan pääoman, jonka määrä on 213 679 NOK, osalta ryhdyttiin pakkotäytäntöönpanotoimenpiteisiin velallista vastaan. Santander-Bankin ilmoituksesta ”Luoton irtisanominen – – ja omistusoikeuden selvittäminen” ilmenee, että viimeinen maksu suoritettiin 26.2.2016. Toukokuussa 2016 velallinen keskeytti luoton takaisinmaksun ja pankki välitti asiakirjat Lindorff AS:lle saatavien perimistä varten. Kehotus luoton maksamiseksi vapaaehtoisesti ja ilmoitus maksun pakkotäytäntöönpanosta toimitettiin velalliselle 13.5.2016. Velallinen ilmoitti yritykselle, että ajoneuvo on Bulgariassa. Yritys ilmoitti luoton jäljellä olevan määrän ja esitti useita epäilyjä siitä, että asiassa on tapahtunut rikos. Se ilmaisi epäilynsä rikoslain rikkomisesta. Tästä syystä yritys pyysi poliisia tekemään kansainvälisen etsintäkuulutuksen muun muassa Schengenin, Interpolin ja Autosysin järjestelmiä ja tarjoamia mahdollisuuksia käyttäen. Yritys ilmoitti olevansa valmis nostamaan mahdollisen

rikosoikeudenkäynnin yhteydessä siviilioikeudellisen kanteen, missä yhteydessä asianajaja allekirjoitti kirjelmän, jonka esitti pääasian oikeudenkäynnissä Lindorff AS:n edustaja, EOOD "Plam", jonka hallussa kyseinen ajoneuvo tosiasiallisesti on. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsityksen mukaan norjalaisen pankin ja sen asiakkaan/luotonottajan välillä on tyypillinen yksityisoikeudellinen suhde. Lainvalvonta- tai syyttäjäviranomaisten menettelyssä esittämät asiakirjat eivät kuitenkaan vahvista esitettyjä epäilyjä siitä, että asiassa on syyllistytty rikoksiin. Kantajien ajoneuvon myyjä ei ole EF, joka on ottanut luoton norjalaisesta pankista ja keskeyttänyt sen takaisinmaksun, vaan Bulgariassa ajoneuvon omistajaksi asianmukaisesti merkitty toimija. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että päätelmä, jonka mukaan kyseessä on pankkiluottoon, jonka takaisinmaksu on keskeytynyt, liittyvä siviilioikeudellinen suhde eikä rikosoikeudenkäynti, saa tukea myös siitä, että myös muissa vastaavissa menettelyissä sama Bulgariassa toimiva valtuutettu edustaja eli "Plam" EOOD, jonka toiminta vastaa yksityisten saatavien perintätoimintaa, luovutti etsityt ajoneuvot eri maihin (mm. Norjaan, Islantiin ja Belgiaan) sijoittautuneille luottolaitoksille.

- 12 Menettelyn kuluessa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin kehotti vastaajaa esittämään Norjan poliisiviranomaisten virallisen vastauksen kysymyksiin, aloitettiin Norjassa kyseessä olevan ajoneuvon osalta rikosoikeudenkäynti, milloin ja minkä rikoksen vuoksi se aloitettiin ja missä vaiheessa se on. Suullisessa käsittelyssä esitettiin sisäasianministeriön Kansainvälinen operatiivinen yhteistyö -osaston SIRENE-yksikön johtajan kirje, josta ilmenee, että "asiakirjoja koskevat selvitykset ja tutkinta päätettiin 10.7.2017, koska ajoneuvo oli löydetty ja tuotu takaisin Norjaan".

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 13 Kantajat väittävät, että poliisiviranomainen on toiminut käsiteltävässä asiassa tuomioistuimena ja ratkaissut esineoikeutta koskevan riita-asian. Riidanalainen määräys on perusteettomasti annettu ZMVR:n 84 §:n 8 momentin nojalla, koska norjalaisen luottolaitoksen, joka kutsuu itseään ajoneuvon omistajaksi, ja luotonottajan, jonka velan vakuutena on luotolla ostettu ajoneuvo ja joka ei ole enää hoitanut luoton takaisinmaksua, välinen oikeussuhde ei kuulu Schengenin sopimuksen soveltamisesta 14.6.1985 tehdyn yleissopimuksen 100 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja päätöksen 2007/533/YOS soveltamisalaan. Oikeudellisen kehyksen soveltamisala määräytyy kyseisen päätöksen 2 artiklan perusteella ja rajoittuu yksinomaan rikosasioissa tehtävään yhteistyöhön. Nyt käsiteltävässä asiassa tutkittava kysymys ei kuulu siihen. Jos edellytykset henkilöauton kuulutuksen, jonka Norja on antanut N.SIS:ssä, hyväksymiselle ja rekisteröimiselle eivät täyty, myöhempi molempien valtioiden SIRENE-toimistojen välinen lisätietojen vaihto ja riidanalaisen henkilöauton etsiminen ja luovuttaminen Norjaan Bulgariassa toimivan valtuutetun edustajan toimesta olivat kantajien mukaan kiellettyjä.

- 14 Tämä on riita-asian keskeinen kiistakysymys. Se on ratkaistava hallinto-oikeudellisessa menettelyssä, jossa on esitettävä pitävää näyttöä siitä, että Norjassa on vireillä riidanalaista ajoneuvoa koskeva rikosoikeudenkäynti. Luotonottajan (jota kantajat eivät tunne) menettely on luokiteltu ”törkeäksi petokseksi” tai ”kavallukseksi”, mutta tällaiset oikeussuhteet (pankkiluotosta tehdyn sopimuksen täyttämättä jättäminen) eivät täytä kansallisessa oikeudessa rikoksen tunnusmerkistöä. Tällaiset asiat ratkaistaan siviilioikeudellisin keinoin, nimittäin suoraan täytäntöönpanomenettelyillä (jollaisia asiakirja-aineiston mukaan toteutettiin Norjassa) ja tarvittaessa nostamalla kauppaoikeuden tai yleisen siviilioikeuden mukaisia kanteita. Luoton takaisinmaksun laiminlyönti ei ole kansallisen oikeuden mukaan rangaistava teko, joten kyseisen kuulutuksen rekisteröimiselle N.SIS II:ssa ei ole perustetta.
- 15 Kantajat viittaavat lisäksi siihen, että Silistran alueellisen poliisilaitoksen johtajan antamaa, nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaista määräystä etsityn esineen luovuttamisesta ei toimitettu heille missään vaiheessa. Kun otetaan huomioon sovellettava kansallinen oikeus, näin kuvatun tilanteen ratkaisu pääasian oikeudenkäynnissä on määrätty jo ennalta, koska poliisiviranomainen on sidottu päätöksenteossaan ja vilpittömässä mielessä toimineiden ajoneuvon omistajien, joiden vilpittömässä mielessä toimimista tutkitaan pääasian oikeudenkäynnissä konkreettisesti, oikeuksien suoja jää kokonaan sääntelyn ulkopuolelle.
- 16 Kantajat katsovat lisäksi, että ”valtiolle menetetyksi tuomitseminen” oli seurausta poliisiviranomaisten lainvastaisesta toiminnasta. Tämä valtiolle menetetyksi tuomitseminen, joka on ZMVR:n 84 §:n 1 momentin mukaan ainoastaan ”tilapäistä”, muuttuu pysyväksi pakkolunastukseksi, koska omistajalla, jolta ajoneuvo takavarikoitiin, ei ole käytettävissään oikeussuojakeinoja. Tästä syystä kantajat ovat tehneet yksityiskohtaisen ja perustellun hakemuksen Administrativen sad Silistran menettelyn keskeyttämiseksi ja ennakkoratkaisupyyntöön esittämiseksi Euroopan unionin tuomioistuimelle.
- 17 Vastaajana oleva poliisiviranomainen väittää toimineensa lain ja tässä riita-asiassa todettujen tosiseikkojen mukaisesti. Sen mukaan unionin tuomioistuimelle esitettävällä ennakkoratkaisupyyntöllä ei ole kohdetta, koska ennakkoratkaisukysymykseen saadaan yksiselitteinen vastaus asiaa koskevasta kansallisesta ja unionin oikeudesta, nimittäin seuraavasti: Aina kun esine on etsintäkuulutettu N.SIS II:ssa ja tämä esine on yksilöity kuulutuksessa tarkasti, se on luovutettava kuulutuksen tehneelle maalle, mikäli luovutuspyyntö on tehty menettelylle asetettujen määräaikojen mukaisesti. Vastaajana oleva poliisiviranomainen ei mainitse, miten riidanalaisen esineen vilpittömässä mielessä hankkineiden omistajien oikeuksien suhteen menetellään.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöön perusteluista

- 18 Asianosaisten välinen riita koskee Silistran alueellisen poliisilaitoksen johtajan antamaa määräystä ZMVR:n 84 §:n 1 momentin mukaisesti takavarikoidun

esineen luovuttamisesta ja etenkin sitä, onko N.SIS II:ssa rekisteröity Norjan viranomaisten tekemä kuulutus sellainen kuulutus, joka kuuluu asetuksen (EY) N:o 1987/2006 1 artiklan ja päätöksen 2007/533/YOS tavoitteiden piiriin.

- 19 Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 100 artiklan mukaan turvaamistoimenpiteen tai rikosprosessin todisteina takavarikoimisen vuoksi etsittäviin esineisiin liittyvät tiedot tallennetaan Schengenin tietojärjestelmään, toisin sanoen tiedot tallennetaan yksinomaan sitä tarkoitusta varten, että voidaan selvittää epäiltyjen rikosoikeudellinen vastuu, eikä siksi, että voidaan ratkaista yksityisoikeudelliset riita-asiat nopeasti.
- 20 Kun otetaan huomioon lomakkeen 38 (ajoneuvo) – lomake SIRENE-toimistojen välistä tietojenvaihtoa varten tilanteessa, jossa löydetään esine, jota etsitään TURVAAMISTOIMENPITEEN tai rikosprosessin TODISTEINA takavarikoimisen vuoksi – tavoite ja päätöksen 2007/533/YOS 49 artiklassa, joka on pantu (osittain) täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä sisäasiainministeriön asetuksen nro 8121h-465 7 §:n 2 momentilla, kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle nimenomaisesti annetut mahdollisuudet, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuimien on vakuuttunut siitä, että ainoa oikeutettu tavoite, jonka saavuttamiseksi esineiden etsintäkuulutuksia rekisteröidään SIS:ssä, on rikosoikeudenkäynti, kun otetaan huomioon Schengenin säännösten yleisen tavoitteen – varmistaa korkea turvallisuustaso Euroopan unionin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella kaikille Euroopan kansalaisille, nyt käsiteltävän asian kantajat mukaan luettuina – saavuttaminen. Käsiteltävässä asiassa olisi sovellettava suoraan (lomakkeessa nimenomaisesti mainittu tavoite huomioon ottaen) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 12.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/533/YOS 38 artiklaa ”Kuulutuksen tekemisen tavoitteet ja edellytykset” ja 39 artiklaa ”Kuulutukseen perustuvan toimenpiteen toteuttaminen”.
- 21 Tässä yhteydessä, kun otetaan huomioon ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen nimenomaisesti kehotuksesta esitetty sisäasiainministeriön Kansainvälinen operatiivinen yhteistyö -osaston SIRENE-yksikön johtajan laatima kirje, josta ilmenee, että Norjan viranomaiset ovat päättäneet asian käsittelyn ajoneuvon palauttamisen jälkeen, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, ettei ole aukottomia ja varmoja viitteitä siitä, että kuulutus SIS:ssä tehtiin asetuksen (EY) N:o 1987/2006 1 artiklassa ja päätöksen 2007/533/YOS 1 ja 2 artiklassa määritellyn sääntelytavoitteen mukaisesti.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsityksen mukaan ei ole soveltuvia ja riittävän luotettavia todisteita siitä, että Norjassa on ylipäättään aloitettu rikosoikeudenkäynti, minkä vuoksi kuulutuksen tekeminen SIS:ssä ei kuulu päätöksen 2007/533/YOS 2 artiklan soveltamisalaan. Käsiteltävässä asiassa ei ole kyse myöskään SIS II:n perustamiselle asetetusta ja asetuksen (EY) N:o 1987/2006 1 artiklasta ilmenevästä tavoitteesta. Nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltainen tapaus, joka koskee sääntelemättömiä siviili- tai kauppaoikeudellisia suhteita, ei ole yhteensopiva molemminpuoliseen

luottamukseen perustuvan poliisin ja oikeusviranomaisten yhteistyön perusajatuksen kanssa. Velkojen oikeuksia suojataan yleensä voimakkaasti kansallisissa oikeusjärjestyksissä antamalla niille mahdollisuuksia aloittaa pakkotäytäntöönpano nopeasti. Sellaisia tapauksia varten, joissa on liittymä ulkomaille, kansainvälisessä oikeudessa on annettu yksityiskohtaisia määräyksiä tuomioistuinratkaisujen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta.

- 23 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, ettei unionin tuomioistuin ole antanut konkreettista oikeuskäytäntöä nyt käsiteltävässä asiassa esille tulevasta kysymyksestä, mutta pitää nyt käsiteltävässä asiassa tietyin rajoituksin hyödyllisinä – ainakin analogisesti – seuraavia unionin tuomioistuimen ratkaisuja: määräys [12.11.2010, *Asparuhov Estov ym.*], C-339/10 tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä; tuomio 16.7.2015, [*Lanigan*], C-237/15 PPU; tuomio 30.5.2013, [*F.*], C-168/13 PPU ja tuomio 26.2.2013, [*Melloni*], C-399/11. Koska nämä ratkaisut on kuitenkin annettu ennakkoratkaisukysymyksistä, jotka koskevat poliisiyhteistyötä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon alalla, nyt käsiteltävää asiaa ei voida ratkaista kiistattomasti niiden perusteella.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näkemyksen mukaan ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi, vaikka Norjan kuningaskunta ei ole Euroopan unionin jäsenvaltio eikä Bulgarian tasavalta ole Schengenin yleissopimuksen sopimuspuoli. Norjan kuningaskunta kuuluu Schengen-alueen maiden luetteloon, ja Schengenin säännöstöä on sovellettu 23.3.2003 alkaen rajoituksetta Norjaan. Schengenin säännöstö sisällytettiin Euroopan unionin oikeusjärjestykseen EU-sopimukseen ja EY:n perustamissopimukseen liitetyllä pöytäkirjalla, ja Schengenin säännöstöön perustuvat tai muuten siihen liittyvät säädökset sitovat jäsenvaltioita ja siten myös Bulgarian tasavaltaa. Tämä ilmenee nimenomaisesti SIRENE-käsikirjasta ja muista toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II), joka perustettiin asetuksella (EY) N:o 1987/2006 ja päätöksellä 2007/533/YOS, täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun täytäntöönpanopäätöksen 2013/115/EU liitteen korvaamisesta 31.8.2017 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/1528 johdanto-osan perustelukappaleista. Näillä säädöksillä, joita alettiin soveltaa 9.4.2013, kumottiin Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen IV osasto. Schengen-säännöstö on siten sisällytetty unionin oikeusjärjestelmään, ja se sitoo yleisesti molempia valtioita, joilla on yhteys nyt käsiteltävään asiaan – kuulutuksen SIS:ssä rekisteröinyttä valtiota (Norja) ja kuulutuksen perusteella toimenpiteitä toteuttanutta valtiota (Bulgaria) –, joten unionin tuomioistuin on kiistatta toimivaltainen tutkimaan ennakkoratkaisukysymyksen.